

להיות בעידן הגאולה

לשבת אמור וליום הבהיר - ל"ג בעומר י"ב - י"ח אייר ה'תשע"ח (27/4-3/5/18)

כולנו בהתלכות הילדים לכבוד רבי שמעון בר יוחאי

ראה/י העניין בפתגם ליום רביעי וחמישי

מעובד ע"פ שיחותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח

www.hageula.com | להורות העלון | achdut.mashiach770@gmail.com | ווייל

יקי אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

שאלה של ילד בתהלוכה

באחת השנים ארגן הרב רחמים אנטיאן ע"ה תהלוכה ל"ג בעומר בצפת תחת הכותרת "אני מאמין באמונה שלימה בביאת המשיח". כשהסתיימה התהלוכה והמשיח עדיין לא בא, אחד הילדים היה חדור בכמיהה לביאת המשיח, ולא פסק מדבר על כך. הרווי שלא שמרו תורה ומצוות, חששו שבנם יצא מדעתו. בשנת תשנ"א, לאחר שיחתו הקדושה של הרבי בכ"ח ניסן עשו כל אשר ביכלתם כדי להביא את משיח צדקנו בפועל ממש". זכר ר' רחמים באותו אירוע, וכתב על כך לרבי שליט"א מלך המשיח. בסוף הסיפור הוסיף וציין: "ואני שואל: ריבונו של עולם, לו רק בגלל ילד יהודי אחד שאחרי אלפיים שנה שיאותותינו לא ראינו, כלתה נפשו בציפייה למשיח - האם אין זה מן הראוי שתבואו כבר הגאולה על ידי מלך המשיח?!"

על מכתב זה ענה הרבי: "הרי זו טענתי בשיחה הידועה. אזכור על ציון". (מולקוט מ"ס סיפורו של חג' להרב מנחם זיגלבוים ש"י)

יום שישי י"ב אייר (27.4)

27 יום לעומר. כמו אריה

הערב, לפני הדלקת נרות שבת, נדליק נר נוסף - נר נשמה, לזכות אחיו של הרבי שליט"א: ר' ישראל אריה לייב בן רבי לוי יצחק.

הרבי לומד הוראה בעבודת ה' ממשמעות שמו של אחיו: ישראל אריה לייב. השם 'ישראל' מרמז מצד אחד על שייכותו של כל יהודי אל השורה בלבד. שהרי 'ישראל' הוא ראשי תיבות "יש שישים ריבוא אותיות לתורה. אולם מצד שני, השם 'ישראל' הוא על שם "כי שרית עם אלקים ועם אנשים ותוכל" (בראשית לב, כט), דהיינו התמודדות ומלחמה עם העולם.

התפקיד המוטל על כל יהודי הוא לשלב בין שתי משמעותות אלו של "ישראל". מחד, עלינו להחזיק בתורה לגמרי, בלי להתחשב כלל בהגבלות העולם. מאידך, אל לנו להתרחק ולהתנזר מן העולם. אדרבה, עלינו להתמודד עם העולם, ולגלות בתוך העניינים הארציים ביותר בעולם את הפן הנשמתי שבתוכם. שהעולם עצמו יהיה ספוג באלקות.

ואת זאת לעשות באופן של "אריה" - בתוקף ובעוצמה של אריה. ולא רק בלשון הקודש ובענייני קדושה, אלא גם בענייני החולין. כמרומז בשם "לייב", שהוא התרגום (בשפות של חולין) של "אריה" בלשון הקודש. עבודה זו מכינה את העולם להתגלות תוקף אור ה' בגאולה.

(ע"פ דבר-מלכות אחרי-קדושים תנש"א)

שבת קודש י"ג אייר (28.4)

28 יום לעומר. יום השנה להסתלקותו של אחיו של הרבי שליט"א מליובאוויטש מלך המשיח

טרה מושלמת

בפרשת אמור, אותה אנו קוראים בשבת, מופיע הציווי: "אמור אל-הכהנים בני אהרן... לנפש לא-יטמא בעמיו" (ויקרא כא, א). במצווה זו מוזכרים הכהנים שלא להיטמא על ידי קרבה אל מת. זאת משום שהם עובדי ה' בבית המקדש, ועליהם להישאר בדרגת טהרה גבוהה ביותר, מתאימה למשרתי ה'. זהירות זו מן הטומאה נשמרת אף עתה בזמן הגלות. גם כיום זנהרים הכוהנים שלא להיטמא בטומאת מת - אין הם נכנסים לבית קברות וכדומה. זהירות זו היא הכנה לזמן הגאולה, אשר בה תתרחש הטהרה המושלמת בכל העולם כולו.

(ע"פ דבר מלכות אחרי-קדושים תנש"א)

יום ראשון י"ד אייר (29.4)

29 יום לעומר. פסח - שני

לזעוק ולא לוותר

בשנה שלאחר יציאת מצרים היו אנשים שהחמיצו את ההזדמנות להקריב את קרבן הפסח הכללתו. הם ניגשו אל משה ובינו טענו: "למה ניגרע?! מדוע תילקח מאתנו הזכות להקריב קרבן פסח? אנחנו לא מוותרים! הקדוש-ברוך-הוא קיבל את בקשתם וקבע לדורות פסח חדש - 'פסח שני': הזדמנות חוזרת להקריב קרבן פסח, לכל מי שהחמיץ זאת בזמן המקורי.

גם כיום צריכים אנו לטעון בלתי: "למה ניגרע" - מדוע נמצאים אנו כל כך הרבה שנים בגלות ונמנעת מאתנו הזכות להקריב קרבנות בבית-המקדש?! וטענתנו חיפה וכואבת פי כמה: אין זו רק טענה של מעט

ומאחר ובכל יהודי יש את ה'יחידה' בנפשו, לכן מסוגל המשיח, שנשמתו היא ה'יחידה-הכללית', לאבחן מיידית את מצבו של כל יהודי בעולם, גם של מי שמעולם לא פגש אותו. כיום זכינו ורואים זאת בפועל במאות אלפי יהודים שזוכים לקבל תשובות ומסרים מהרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח באמצעים של "ריח", אמצעים שמיימים: תשובה לשאלתם דרך אגרות-הקודש, מכתב שהרבי כתב לפני שנים רבות ורק עכשיו פתאום הגיע בדיוק בזמן המתאים, דולר של שליחות-מצווה לצדקה, איתות בחלום... ראה/י המשך העניין מעבר לדף

יום רביעי י"ז אייר (2.5)

32 יום לעומר אהבה במקום שנאה

אחד הסיבות לשמחה בל"ג בעומר היא פני שבתאריך זה פסקה, סוף סוף, המגפה אשר גרמה למותם של עשרים וארבע אלף תלמידי רבי עקיבא אשר לא נהגו די כבוד זה בזה. על מנת לתקן את מעשיהם, עלינו להרבות בימים אלו באהבת ישראל. כיצד נחליף את רגש השנאה כלפי מי שחטא לנו - באהבה כנה ואמיתית? ראה/י המשך העניין מעבר לדף

יום חמישי ח"י אייר (3.5)

33 יום לעומר ל"ג בעומר

יום ההילולא של רבי שמעון בר יוחאי האור המשחרר

בל"ג בעומר נהוג להדליק מדורות לכבודו של רשב"י, שציווה לשמוח ביום ההילולא שלו. שמחה זו היא בגלל הגילויים הנפלאים בתורה שגילה רשב"י והאיר את העולם בתורותיו.

רבי שמעון בן יוחאי אמר כי "יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין" (סוכה מה, ב). כלומר, זכותו גדולה עד כדי כך, שיכול להציל את כל העולם מדין הגלות ולהביא את הגאולה בפועל. גם בספר הזוהר מופיע, כי הקדוש-ברוך-הוא הבטיח לרבי שמעון בר יוחאי, כי בזכות חיבורו זה (ספר הזוהר) נצא ברחמים מן הגלות. הרבי שליט"א מליובאוויטש מלך המשיח מורה לערוך בל"ג בעומר תהלוכות וכינוסים של אחדות ילדי ישראל לכבודו של רשב"י, בסיסמת "יחד כל ילדי ישראל". התהלוכות נערכות בכל עיר וישוּב בצעדה ברחובה של עיר ובכינוסים עם תוכנית מיוחדת לילדים.

נצעד יחדיו ביום נפלא זה באהבת חנים, המבטלת את שנאת החינם, סיבת הגלות. ונזכה לטעום עוד ועוד מסודות התורה שילמד אותנו המלך המשיח, הרבי מליובאוויטש שליט"א, בגאולה השלמה בקרוב

ממש. (ע"פ דבר-מלכות אמור תנש"א)

"אם אתם משמרים נרות של שבת אני מראה לכם נרות של ציון"

מקדש ומודפס לזכות: ליסה ליבה פסלר בת פיגא ובעלה יצחק מודכי בן חיה ומשפחתם שיחיו לשנות ברכה והצלחה בגו"ר מיום הולדתה י"ד אייר

לא לשמור על קדושת הגליון

ודפס גם לזכות אשר חדר ומשפחתו שיחיו

משיח בעולם חי וקיי

סיפור אותנטי לל"ג בעומר תמונה של רשב"י או של הרבי? או של הרבי?

לא זכינו לילדים. הלכנו לרופאים, לצדיקים ולחשובי העדה, ביקשנו ברכתם, אך בפועל - לא זכינו!

"יום בהיר אחד שמעתי על קדושתו של התנא רבי שמעון בר יוחאי, והרגשתי כי זכותו נוכל להיושע. החלטתי אפוא לרכוש את תמונתו ולתלותה כסגולה על אחד מקירות ביתי. נכנסתי אפוא לאחת החניות וביקשתי מהמוכר את מבוקשי.

"אין תמונות מהתנא רבי שמעון בר יוחאי" - השיב לי המוכר בפסקנות של ידען. "אין דבר כזה!"

"אך אני, שכה הייתי זקוק לישועה, לא הרפיתי ממנו והפצרתי לו שוב ושוב שישויל למכור לי את התמונה של הצדיק.

"לאחר שכנועים רבים, הוציא המוכר מאמתחתו איזו תמונה של צדיק אחר, נתנה בידי ואמר: קח לך תמונה מצדיק אחר - גם הוא גדול כמו רבי שמעון בר יוחאי... הבטתי בתמונה וראיתי צדיק שפניו מאירות ושמחות במידה לא רגילה. ללא שהיית לקחתי את התמונה, הודיתי לו על כך, וחיש מהר חזרתי מאושר הביתה. תליתי את התמונה החדשה על הקיר.

"רבתי" קולו של אבי הבן התלעלע בהתרגשות עצומה. "בדיוק שנה חלפה מאז תליתי את התמונה, והנה זכיתי ונולד לי בני זה, הבכור. לי אין ספק בזכותו של מי נולד הילד. אמנם אינני יודע מיהו הצדק המופלא הזה, אבל אני יודע היטב כי זכותו היא שעמדה לי. זו הסיבה ששמתי את תמונתו של הצדיק למראשותיו של התינוק, לסגולה, לשמירה והצלחה."

להתרגשותו של האורח החב"ד ד"ק לא היה גבול, הוא ראה במו עיניו כיצד המופתים מתגלגלים הרחק ומגיעים אי שם גם לפינות נידחות, ואף לא אחד יודע עליהם.

אילולא סיבבה ההשגחה העליונה כך שנקלע 'במקרה' בדיוק באותו הזמן לברית המילה, ויספר להם מיהו אותו צדיק נפלא שבזכותו התקיימה השמחה - הרי המעשה הזה - כמו בוודאי עוד אלפים אחרים - היה נשאר בגדר סוד נצחי.

יחי אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד. (באדיבות הרב מנחם זיגלביץ שי - "סיפורו של חג")

הסמטאות הצרים של המלאח' ברובע היהודי שבקזבלוקה, היו ריקות מאדם. החום ששרר באותו היום הניס את התושבים לבתיהם או למקומות מלאכתם, שם מצאו מפלט מפני החום הלוהט.

יוצא מן הכלל היה תייר אורח אחד שהגיע למרוקו, לא חיפש מקום מפלט. אדרבה, הוא הסתובב בסמטאות המלאח' רחוב אחר רחוב, סמטה ועוד סמטה, מביט בהשתאות במקומות העתיקים היהודיים שנשמרו דורי דורות, סוקר ובוחר בהתרגשות את המקום; דומה שניסה להאזין לקולות ההיסטוריה הבוקעים מכל פינה במקום. "אולי יואיל נא כבודו להיכנס לבית, להשלים מניין לברית מילה?"

האורח הסב בבהלה את ראשו לעבר מקור הקול. הוא מצא עצמו עומד מול דלתו הפתוחה של אחד הבתים, שם עמד יהודי מרוקני נעים סבר.

כעבור חצי רגע התאושש. "בכבוד גדול", השיב האורח, שש ושמח להשתתף במעמד של מצווה; ולא זו בלבד, אלא שכעת גם יוכל להכיר מקרוב שמחה של מצווה כפי הנהוג בעדות המרוקניות.

כשנכנס האורח לבית הקטן, מצא תשעה אנשים שהתאספו ובאו לכבוד חגיגת ברית המילה. הכול חיכו לעשירי. המקומיים לחצו בחום ידיו של האורח שכמו הזדמן להם משמים. בעוד ההכנות הולכות ונשלמות, הבחין האורח מידעו בתמונתו של הרבי מלובלין שליט"א מלך המשיח, בעריסה, למראשותיו של הילד.

האורח, שהיה חסיד חב"ד, נדהם. "מה פשר הדבר?" - פנה ושאל את אבי הבן. מה ענין התמונה של הרבי אצל התינוק? "חכה נא", השיב אבי הילד לאורח הסקן. "בשעת סעודת הברית אסביר את סיבת הדבר."

ברית המילה נערכה בזריזות, ולאחר מכן התיישבו הנוכחים לסעודת מצווה צנועה, ברוב שמחה. בעיצומה של הסעודה קם אבי הבן על רגליו. "האורח מכובדנו שאל קודם מה פשר תמונתו של הצדיק ליד התינוק. חובה נעימה היא לי לספר לכם דברים כהווייתם."

אבי הבן, נרגש בעליל, כחכח ברגונו והחל לספר: "שבע- עשרה שנה עברו מאז נישואינו, רעייתי ואני

אבות ג, משנה י"ב

לע"נ: מסעוד בן ימין ורבקה בת מימון ז"ל

רבי ישמעאל אומר: הוי קל לראש (לפני אדם גדול זקן ויושב בראש ישיבה, הוי קל לעבוד עבודתו ולשמש לפניו), ונוח לתשחורת (לאדם בחור ששערותיו שחורות אינן צריך להקל עצמן כל כך אלא תעמוד לפניו בנחת ובישוב), והוי מקבל את כל האדם בשמחה (נגד כל אדם בין ראש בין תשחורת תעמוד בשמחה. מקבל כמו מקביל מתרגום נגד קבל. פירוש אחר: הוי קל לראש בראשיתך כשאתה בחור, הוי קל לעשות רצון בוראך, ובזקנותך כשהשחרו פינך מפני הזקנה תהא נוח לו).

לע"נ: רחל בת חנה ושלמה ז"ל

קבלה וחסידות על המסנה

מאת: כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

לקבל כל אדם בשמחה

הוי קל לראש: "ראש" קאי על "אדם גדול, זקן ויושב בראש בישיבה". לא זו בלבד שיש לכבדו כראוי לו, אלא צריך להיות "קל לראש": "הוי קל לעבוד עבודתו ולשמש לפניו". ונוח לתשחורת: יש להתייחס גם לאברך צעיר בימים "בנחת ובישוב".

וענין זה שייך לבעל המאמר - רבי ישמעאל, שהיה כהן, ויש אומרים שהיה כהן גדול. לכן הוא מלמדנו, שגם אדם שהוא בעל דרגה נעלית בעבודת ה' צריך להתייחס בביטול ובענווה כלפי כל אדם, זקן וצעיר. אולם, יתכן שכלפי חוץ יכבד אותם, אך בליבו פנימה יחשוב את עצמו לגדול מהם לכן מסיים והוי מקבל את כל האדם בשמחה: יש לקבל כל אדם, בין ה"ראש" ובין ה"תשחורת", בשמחה פנימית. הענווה והביטול לא יהיו מן השפה ולחוץ, אלא יחדרו לפנימיותו. וגם ענין זה שייך במיוחד לרבי ישמעאל, שהיה מזרע אהרון הכהן, שהיה אוהב שלום ורודף שלום.

ולע"נ: מרת רחל בן חנה ושלמה ז"ל
נלב"ע בח' אייר - ת.נ.צ.ב.ה. תגן ויתמליץ טוב בגו"ר בעד כל משפחתה שיחיו ובכללם: דליה, עמוס, יפה, שמואל שלמה, רמי יורם, יעקב ויוסף שיחיו

המשך עניין מיום שלישי ט"ז אייר הנוונה באמצעות שליח של הרבי וכדומה. הרבי מזהה ומכוון מיד לפתרון המועקה הרובצת על כל אחד ואחת, ולעיתים הוא מודיע אף על מה שעומד לקרות, ללא אומר ודברים כלל מצד האנשים.

גם אנו מצידנו צריכים להתכוון להיות ראויים למצב זה באמצעות "ריח" - על ידי לימוד תורתו של משיח, ותורתו של הרבי שליט"א, שנמשלה לריח, כנאמר (שיר השירים א, ג) "לְרִיחַ שְׁמֵינִי טוֹבִים". (ע"פ שיחת ל"ג בעומר תש"א)

הערה: לכתובה לרבי ולקבלת ברכתו באמצעות אגרות-הקודש, פנה לבית חב"ד הקרוב לאיזור מגורך או לכתובת שבמדור הסיפור בעמוד זה או באתר: (www.igrot.com).

המשך עניין מיום רביעי י"ז אייר ספר התניא (בסוף פרק לב) ממליץ לעורר בליבו רחמים על מי שאינו מתנהג כראוי, ועל ידי הרחמים מתעוררת בנו מידת האהבה. כמו שנאמר: "ליעקב (שמידתו מידת הרחמים) - אשר פדה (שגילה כלפי חוץ) את אברהם" (שמידתו מידת האהבה).

רבינו באהבת ישראל מקרב את הגאולה. משום ש"אהבת חיים" מהווה תיקון לסיבת הגלות - "שנאות חיים". ולכן בזכות אהבת ישראל לכל אחד, גם למי שלא מגיע (חיים) - תתבטל סיבת הגלות ותבוא הגאולה. ואולם האמת היא שכיום, אחרי כל מה שבני ישראל עברו בגלות, כבר תוקנה סיבת הגלות. והסיבה שעלינו לנהוג באהבת ישראל ובאחדות עתה, היא בעיקר כדי לטעום מהאחדות הנפלאה שתשרו כאן בגאולה השלמה. (ע"פ התועודיות תשמ"ו כ"ג, דבר-מלכות מטות-מסעי תנש"א)

מנפלאות התהלוכה

סיפור: איך חזרה הביתה?

מספר הרב יעקב שמואלביץ, שליח הרבי בבית שאן: היה זה ימים מספר לפני ל"ג בעומר, כאשר רבי לבית חב"ד התקשרה אחת המקורבות, ושפכה את לבו על בתה הבוגרת שעזבה אורחות חיי תורה ומצוות והצטרפה לכת, רח"ל. היא בקשה את עצתי ועזרתי.

האישה אמרה כי קשה לה לתרום את כל הסכום הנדרש, אך היא מסכימה לממן שלוש - מאות ספרונים בלבד.

ימים ספורים לאחר מכן, התקשרו ממרכז צעירי חב"ד וסיפרו כי תרום אלמוני מסבסד מכיסו כמחצית מסכום הקניה; כך יצא שהאישה תרמה סכום שהספיק לכל כמות הספרונים.

ככה ימים לאחר מכן סיפרה האישה כי בתה התקשרה אליה ואמרה לה כי היא עוזבת את הכת וחוזרת הביתה... (מלוקט מ"סיפורו של חג" לרבי מנחם זיגלביץ שי)

הצעתי לה אפוא לכתוב לרבי באמצעות האגרות קודש ולבקש את ברכתו.

האישה אכן עשתה כך, ובמכתב שנפתח, הופיעה תשובתו של הרבי ליהודי שביקש את ברכתו - כי ידפיס על חשבונו ספרים מתורו של הרבי הרי"צ. סיפורי הקניה; כך יצא שהאישה תרמה סכום שהספיק לכל כמות הספרונים.

רבי שמעון בר יוחאי משתתף בתהלוכה! (כשם שאלהו הנביא משתתף בברית מילה) ומברך כל אחד ואחת בבנים, בריאות ופרנסה ואת כולנו בגאולה שלמה. היכן תהיה?

לשותפות ברכה בתהלוכות צור קשר עם הבית חב"ד הקרוב: 052-8572770